

[Alfred Jensen.]

stå op her og forklare, at de er tilhængere af, at Danmark uden hensyn til, hvad folkeflertallet ønsker, fortsat skal føre Atlantpolitikken igennem. Det tvivler jeg på, og når det ikke er tilfældet, er der kun een vej at gå, og det er at lade folket sige det afgørende ord om landets udenrigspolitik, om Bruxellesbeslutningen.

Viggo Stareke: Jeg sad forgæves og lyttede efter et svar fra det ærede medlem hr. Alfred Jensen på et direkte, konkret spørgsmål, som jeg stillede til ham i anledning af, at han havde omtalt revolution som et middel, man kunne bruge ikke blot som en ret, men som en pligt til at rejse sig, hvis man følte sig undertrykt. Det ærede medlem sagde, at det drejede sig ikke blot om feudale stater. Jeg rettede derfor et spørgsmål til det ærede medlem hr. Alfred Jensen: Anser det ærede medlem den danske befolkning for at være undertrykt? Mener det ærede medlem, at det er den danske befolknings ret og pligt at gøre revolution, og er dette et middel, som kommunisterne vil anbefale og eventuelt benytte? Jeg beder det ærede medlem besvare disse spørgsmål.

Elgaard: I det danske folkestyres hundredårige historie kan man læse, at når man i det danske folketing igennem denne lange periode har behandlet spørgsmål, der kunne berøre fremmede magters forhold og interesser, har man altid bevæget sig med varsomhed. Jeg ønsker at varetage den samme hensynsfuldhed overfor fremmede magter ved denne lejlighed. Derfor skal jeg nøjes med to korte udtalelser. Den første er til det radikale venstres ordfører, det ærede medlem hr. Johs. Christiansen.

Jeg begriber ikke, at det radikale venstre under denne debat lægger sin argumentation an på den måde, som det gør, hvor man vitterligt fra dette partis side overhovedet ikke har betragtninger med rækkevidde udover vore indre politiske forhold og interesser. Forsigtigheden overfor fremmede magter er altså upåklagelig, men spørgsmål vedrørende det danske samfund og dets fremtid gennem en årrække synes ikke at eksistere i dette partis hjerner.

Med hensyn til det kommunistiske parti vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at det kunne dog vist nok være rimeligt nu under denne debat i erindring om den forudgående første behandling, at det ærede partis medlemmer nu sluttede

af. Det er jo de samme argumenter, den samme tankegang, ja, faktisk de samme ord, som gentages gang på gang, og jeg tror — jeg ved det —, at vi kan debattere her om denne sag hele natten, og så er kendsgerningen den, at der hverken af det kommunistiske parti eller af andre partier vindes blot — for at tale bibelsk — een sjæl. Derfor tror jeg, at det ville være sømmeligt for tinget og dets medlemmer, hvis vi nu indenfor en begrænset tid afsluttede denne debat og foretog de afstemninger, der skal foretages.

Jeg har allerede, da jeg før havde ordet, sagt, at jeg fraråder at stemme for det kommunistiske ændringsforslag om folkeafstemning. Og vedrørende den af det samme parti foreslåede dagsorden anbefaler jeg at stemme imod.

Kristen Amby: Jeg skal henvende nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Johs. Christiansen.

Det var øjensynligt for alle, der hørte det ærede medlems tale, at han var svært i knibe, da det drejede sig om det østtyske oprustningsproblem. Det ærede medlem havde kun eet, jeg vil ikke engang kalde det argument, men een bemærkning herom, nemlig at det havde jo ikke været til behandling her i rigsdagen, så det havde vi ikke noget med at gøre. Er det virkelig et argument? Her drejer det sig om en fundamental realitet, som enhver er bekendt med, som er bestemmende for hele den politiske udvikling, nemlig den, at der er foregået lige øst for, skal vi sige det vestlige demokratis grænse, en oprustning af tyskerne i et omfang, som vi har hørt i dag, og vi har ikke hørt det bestridt fra nogen side... (*Aksel Larsen:* Det kommer!). ...Det ærede medlem hr. Aksel Larsen siger det kommer. Det underer mig, at den officielle ordfører for kommunisterne, der har haft lejlighed til en imødegåelse to gange, ikke har haft et ord til imødegåelse og blot har sagt, at det var der andre, der ville tage sig af. (Afbrudelse af *Alfred Jensen*).

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen mener, at fordi vi ikke har og har haft lejlighed til at behandle det i den danske rigsdag, foreligger der ikke her noget problem. Det er dog det, der er hele sagens kerne for det vestlige demokrati. (*Bertel Dahlgaard:* Det er det aldeles ikke!). Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard mener, at det er det aldeles ikke. (*Bertel Dahlgaard:* Nej, ikke det eneste!). Det ærede